

ÓHEGY-HÍREK

ÓBUDA HEGYVIDÉKIEK EGYESÜLETÉNEK LAPJA • XX. ÉVFOLYAM 10. SZÁM • 2015. DECEMBER

JÖN A MIKULÁS

december 6-án, vasárnap.

Délelőtt, 10.00 órakor

a Táborhegyi Népházhoz,
(a kicsiny gyermekekhez)

délután, 16.00 órakor

a Virágos-nyeregbe.

(Részletek a 3. oldalon)

Vasárnapi mozi

a Táborhegyi Népházban

Pálfi György:

Final Cut - Hölgyeim és Uraim /2012/

december 13-án, 17.00 órakor

Michael R. Roskam:

The Drop (Piszkos pénz) /2014/

Január 10-én, 17.00 órakor

Steven Knight: Locke /2013/

Január 24-én, 17.00 órakor

Hagyományörző találkozó

Disznótor /XV. Dezső halála/

a Táborhegyi Népházban.

2016. január 23-án,

**szombaton, 7.00 órától,
vacsora 18.00 órakor.**

(Részletek a 9. oldalon)

Pillantás a nagyvilágba

Amerika belülről, 2. rész – emberek

Vetített képes ismertető

**december 11-én,
pénteken, 18.30 órakor**

a Táborhegyi Népházban.

Előadó:

Etelközi Péter

Programok

Mikulás a Népházban	december 6. v.	10.00
Mikulás		
a Virágos-nyeregben	december 6. v.	16.00
Amerika belülről 2	december 11. p.	18.30
Vasárnapi mozi	december 13. v.	17.00
Vasárnapi mozi	január 10. v.	17.00
Disznótor	január 23. szo.	17.00
Vasárnapi mozi	január 24. v.	17.00

A következő lap megjelenésének
időpontja: 2016. február 4.

Gitárfesztivál díjazottja

Jelentős zenei sikert ért el a közelmúltban ifjú hegyi lakosunk, Pál Szilveszter, aki a hangszerek közül tanult már fuvolázni, zongorázni, hegedülni, de végül a klaszszikus gitárral találtak igazán egymásra.

Pozsonyban rendezték meg 2015. december 13-16. között a "L.Luthier Contest" Nemzetközi Klasszikus Gitár Fesztivált és Ifjúsági Versenyt, amelyen a 16 éves Szilveszter, korosztályának legfiatalabb indulójaként, idősebb konkurensait megelőzve, a bravúros II. helyen végzett. A 20.000 dolláros összdíjazású versenyen 9 országból 44 versenyző indult. A II. hely jutalma a malajziai hangszerkészítő mester, Adwin Lai igen értékes, L. Luthier márkájú gitárja volt.

Szilveszternek nem ez az első versenye, és nem is az első, ahol ilyen szép eredményt ért el. A legutóbbit, a XIII. Országos Gitárversenyt Vácutt megnyerte. De emlékezzünk csak,

büszkén nézhettük a „Virtuózok” komolyzenei tehetségkutató verseny elődöntőjének résztvevőjeként is. Pedig középiskolai tanulóként mekkora teljesítmény időt szakítani a felkészülésekre. Szilveszter a III. kerületi Veres Péter Gimnázium tanulója, zenei tanulmányait az Aelia Sabina Alapfokú Művészeti Iskolában folytatja, Szücsi Balázs növendékeként.

Pál Szilveszter az Óhegy zenei életének egyik újrakezdője volt, amikor gitármuzsikáját a Népház kiállításainak megnyitóra, vagy ünnepi műsoraira elhozta nekünk. Idén áprilisban társnőjével, Kató Lindával és tanáraikkal gitárkoncertet adtak a Népházban.

Reméljük és várjuk, hogy Szilveszternek lesz alkalma az új gitárját bemutatni a Népházban, örömeinkre, kedvünkre, büszkeségünkre. Sok szeretettel gratulálunk a nemzetközi sikerhez!

M. A.

Pócsik Éva

Kis unokámhoz

Berregő motolla, pajkos szalamandra,
főzelék-pusztító fürgé futrinka,
buncut tündérszülemény,
bangos rikkantásokkal rokkantosít fehnőtteket!
Négykézláb futás, majd lengés jobbra-balra,
mozognak a csigolyák,
hátamra telepszik a kis csontkovács.
Százszor ledobja plüss pingvinét, „pipi fáj”,
hogy utána meggyógyítsa,
s ha a bintalónak fáj a torka,
sztetoszkóppal megvizsgálja,
végül beköti szemét,
mert ő a doktor néni.
A bős tűzoltó lecsúszik a lámparúdon,
sisak, gázálarc, kabát, s futás,
kis Cicit ki kell menteni,
a „multifunkci” tölcser fülvizsgáló
hangosbeszélővé változik.

Az élet üres égbolt lenne,
ha ezt a koreográfját elmulasztanám.
Húzd csak fel az órát, hadd csörögjön,
s ha úgy esne, hogy telómat beleejtenéd a levesbe,
hát azt sem bánám!
Ne kegyelmezz tévének, komputernek sem.

A kis programozó palánta,
apát, anyát már átprogramozta,
s végül a nagymamát is bebamizza teljesen.

Elhagyott Barátok

November 25-én tartotta a Menedékház utca 22. sz. alatti pihenőházban a Menedék a Csúcshegy Barátainak Egyesület az ősi lakossági fórumot, melynek témája az utak állapota, a megváltozott közlekedési helyzet, az önkormányzati kapcsolattartás mikéntje és a Csúcshegy közbiztonsága volt. Meghívtuk a kerületi Önkormányzatot, a 10-es út beruházóját és a rendőrség képviselőjét. A fűtetlen helyiségben teát főztünk, és kabátunkból ki nem bújtunk. Kölcsönös örömeinkre a Rendőrség és a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. képviseltette magát. Mindkét vendéggel szót értettünk, hasznos volt a beszélgetés. Sajnos az Önkormányzat senkit nem tudott delegálni.

A rendőrséggel régóta jó az együttműködésünk, és talán ez is hozzájárul ahhoz, hogy a Csúcshegy nem tartozik a kerület „legfertőzöttebb” területei közé.

Korábban írásban is feltettünk kérdéseket, melyre a NIF kemény hivatalos válaszait Szentkereszti Sándor projektvezető tolmácsolta. Magánemberként sokkal megértőbb volt a lakóknak okozott problémákat illetően.

Nemcsak az Önkormányzat és a képviselő hiánya, hanem a kérdésekre adott válaszok is

megdöbbentették a lakóközösséget. A válaszok (mint eddig) enyhén szólva lepatintóak, szőnyeg alá söpröek, tudomásul nem vevőek voltak. Alapvetően a *semmi-nem-történés-t* a külterületiséggel magyarázzák, míg a közlekedési és új forgalmi helyzet, illetve *lakossági-nem-tájékoztatás-t* a NIF-re és BKK-ra kenik. A „Csúcshegy marad Csúcshegy” paradigma egy új elemmel gazdagodott: *”bíszen besorolás alapján hivatalosan nem is lakhatna ott senki”* (idézet a válaszokból). Ez valamilyen aranyköpés féle, mert Polgármesteri Hivatal a kerületben 20-30 éve, lakóépületekbe bejelentett polgárainak illet még szerintünk nem mondott.

Ehhez képest meg kell értenünk, hogy *”több mint nyolcvan aláírással ellátott kérdéseinkre öt bónapja (!) nem érkezett válasz”* kérdéseinkre *”Tekintettel arra, hogy a terület külterületként van nyilvántartva, és zömében gazdasági épületek létesültek a területen, nem várható el az Önkormányzattól, hogy a belterületen ellátandó kötelező feladatainak rovására vállaljon kötelezettséget külterületi fejlesztésekben.”* választ kaptuk.

Kádár Péter

A fórum résztvevőinek egyik csoportja

A rendőrség részéről (a képen jobbról balra) Rácz Ferenc Péter r. örgy., Szalainai Szilvia Ildikó r. ales. és Bíró István r.zs.zls. válaszoltak a feltejt kérdésekre

Elkészültek az ádventi koszorúk

A gyertyák rögzítése sem okoz problémát

Alapos munkával készül a pörgetős dob

Tekerőlant elsőre is kiválóan megszólalt

Lovon jön a Mikulás!

December 6-án, vasárnap.

Jön a Mikulás a Táborhegyre is, és a Virágosnyeregbe is! A kicsiny gyermekek délelőtt 10 órától a Táborhegyi Népházban közös énekléssel várják a Mikulást, akivel beszélgethetnek és verset mondhatnak. A nagyobbak pedig 16.00 órakor a Virágosnyeregben, tábortűz mellett várják majd a lovon érkező Mikulást. Akik közösen szeretnének felsétálni a nyeregbe, azokat 15.15-kor várjuk az Erdőalja úti buszvégállomásnál. Mindenki hozzon magával lámpát, meleg ruhát és alkalmas cipőt. Kérjük, mielőbb szerezzék be gyerekeiknek a mikulásjegyet a délelőtti, vagy a délutáni rendezvényre, amely

700 Ft-os áron elérhető az Erdőalja úti ABC-ben, az Erdőalja úti Iskolában Kádár Eszternél, vagy a Táborhegyi Népházban Gáspár Tibor gondnokunknál.

Az előrejelzés szerint eső, havazás, jégeső nem lesz.

Hideg ellen kínálunk forró teát, forralt bort, aki pedig megéhezik, az a rendezvényt támogató, Vörösvári úti Pizza Paradicsom étterem kínálatát kóstolhatja.

Minden kis és nagy gyermeket, felnőttet és családot szeretettel vár:

az Egyesület Vezetősége

Szilveszterkor az Óhegyen

Öreg este van, hideg és nyákos idekinn mindenütt. Időről időre sűrű ropogás hallatszik mindenütt, közelről és távolról. A Természet, ami a november végi első fagyok óta szunnyadozott, felriadt erre a szakadatlan csatazajra és már órák óta hiába próbál visszazenderedni. Fázik is, itt didereg most, ócska, csúf műtákarójában. Sőhajtozik a régi telek nagy havai után. Szomorúan gondolt egykori szép és meleg erdőtakarójára, ami a kegyetlen tűz martaléka lett. A fák és a lombok, törzsek közt kergetőző madarak, vadak helyébe a két lábön járók költöztek. Először csak szőlőt telepítettek be. Aztán a bányáikkal, téglagyáraikkal beleharaptak a hegyoldalakba, míg végül ők maguk is megjelentek házaikkal, aszfaltjukkal, berregő-töfögő masináikkal, kusza vezetékeikkel. Csiribiri tujasorok közt már nem férnek el a hegyoldal régi forrásai, a kétlábú eltömítette, csatornába vezette őket, csobogásukat elnémította, az addig inni és fürdeni odajáró madarakat elzavarta és kalickás papagájokat, díjnyertes ebeket hozott helyettük. A Természet azóta alig hallja saját hangját.

Ahogy ott didereg, szórakoztatni akarja magát és emlékeztet régműltről, meg tegnapról. Szélsodorta papírholmik között kezd nézelődni, hogy segítse emlékezetét. Van ott cigarettapapír, reklámújság, de nini, ott a kedvence, az Óhegy Hírek. Tulajdonképpen kedveli ezt az újságot, meg a Népház környékét, mert a kétlábúak közt ott sokat a barátjának tudhatott. Belelapoz az újságokba, a 2015. év lapszámaiba. Ahogy a kétlábú mondaná, egy év híreibe.

De mennyit tesz 2015 év az én évmillióimból? – fortyan fel a Természet, és fellobbanását egy metsző szélfúvás adja a hegyiek tudtára. Majd folytatja a böngészést és dudorászni kezd. Valahogy így:

*Fazékból főtt Disznó Dezső januárban,
Elindult farsangi menet februárban,
Lomtalanítottak kicsit márciusban,
Cifra zenéket pengettek áprilisban,
Sereg idült Szlovénföldre májusban,
Újkori Anjok érkeztek júniusban,
Tikkasztó hőség, szárazság júliusban,
Ír regét hallgattunk kacagva augusztusban,
Leszedték a szőlőt mustnak szeptemberben,
Alerton ropta visongva októberben,
Cifra muzsika zengett novemberben,
Itt járt Mikulás lóbaton decemberben.*

Hopp, egy kis csönd, a ropogás kicsit abba maradt. A kétlábúak most együtt énekelnek egy régebbi éneket, ebben a Teremtőt hívják segítségül. Az ének elringatja a Természetet, de kell is, hogy aludjon már. Február elejéig még pihennie kell, akkor fogja majd megpezdíteni a fák, bokrok életkedvét és rügyezésre bírni őket. Ahogy álomba merül, még utolsó gondolatával minden jót kíván a kétlábúaknak a jövőre és kéri, hogy vigyázzanak rá.

Számvetésként 2015-re és köszönetképp az Óhegy Egyesületének Vezetése és az Óhegy Hírek Szerkesztősége részére a Természet szavát kihallgatta, lejegyezte és sajtó alá rendezte:

Orebovszky Vali

EMLÉKMŰSOR - Bakó Márta színművésznő halálának harmadik évfordulóján
2015. december 5. szombat 17.00 órakor az Óbudai Társaskörben (Bp. III. Kiskorona utca 7.)

Közreműködik: Tordai Teri színművésznő, **Petheő Zsolt** – zongora. Szerkesztő, műsorvezető: **Zenker Katalin** író. Beszélgetőtárs: **Kemény András**, a Papirusz Book Könyvkiadó vezetője.

Bakó Márta Hegyoldalunk óslakosa, a Hedvig utcát egykor édesanyjáról nevezték el. Saját életéről egy madáchi idézettel vallott: "... nekem barc jutott csak, nem dicsőség..." A Nemzeti Színház egykori, majd a József Attila Színház alapító és örökös tagjaként sokféle szerepben igazolta tehetségét. Drámai szerepek

ket azonban ritkán osztottak rá, holott alkata és művészi irányultsága erre predesztinálta. Ez utóbbiról, egyben a lírai verselés megindító előadói képességéről tanúskodnak a műsorban elhangzó archív hangfelvételek. - *Zenker Katalin*

Előzetes regisztráció az informacio@obudaitarsaskor.hu címen vagy a 250-0288 telefonszámon.

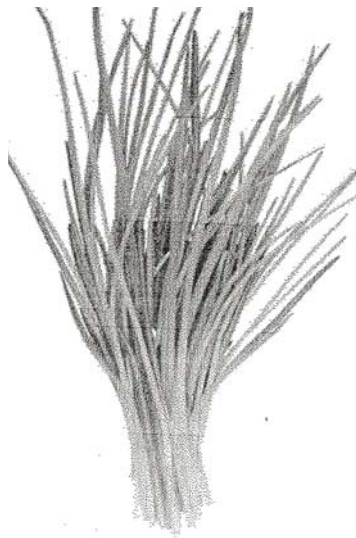
Ismerjük fel és óvjuk természeti kincseinket!

A novemberi számban megismert három növény után még két rokon kopogtat a konyhánk ajtaján!

A szerény **metélőhagyma** (*Allium schoenoprasum* L.) Európa déli hegyvidékeiről származik, nálunk ehető, ízes leveleiért termesztik. Csomóban növő hengeres levelű növény, az erkélyládában jól termesztendő. Így a városi ember is gyönyörködhet halvány rózsaszínű virágzatában és szedheti egészséges, jó ízű leveleit. Ha magot érlelt, megajándékozhatjuk vele barátainkat. A leveleit folyamatosan vághatjuk és apróra vágva vajás, túrós kenyérré szórva egészségesebbé tehetjük táplálékunkat.

Metélőhagymás levesbetét. 2 tojás, 2 evőkanál liszt, 1 kiskanál vaj, só, őrölt bors, 1 csokor metélőhagyma. A tojások sárgáját a vajjal habosra keverjük, megsózzuk, borsozzuk, majd hozzáadjuk a lisztet, az apróra vágott metélőhagymát és a habbá vert tojásfehérjéket. Vajjal kikent, lisztezett kis tepsibe öntjük a kikevert masszát és előmelegített sütőben megsütjük. Ha kihűlt, kis kockákra vágjuk. Tálaláskor a tányérokba rakjuk, és forró húslevest merünk rá.

Póréhagyma (*Allium ampeloprasum* L. subssp. porrum Hay.) Délnyugat-európai faj. Vadon ma is elfordul a Földközi-tenger vidékén. A termesztett pórének 2 típusa van: a *nyári póré* (csak fólia alatt

termeszthető) és a *téli póré*, amit szabadföldben termesztenek, télálló. Nálunk ez kapható a boltokban. Hagymája a szárával azonos vastagságú, fehér színű. Mivel hiányoznak belőle a telítetlen szerves szulfidok – alig van hagyma illata. Széles nagy levelei megszártva kitűnő fűszerként használhatóak. Nagy, gömbös virágzatában piros vagy fehér virágok díszlenek. Ezekkel mi nem találkozunk! Gazdag B1 és B2 vitaminokban. Ásványi anyagai: kálium (438 mg/100g), kalcium, foszfor, vas.

Póré krémleves. 2 szál póréhagyma, 1 sárga és 1 fehérrépa, 2 dl tejszín, 1 csapott evőkanál liszt, 2 evőkanál olaj, só, őrölt bors, citromlé. A megtisztított és karikára vágott póréhagymát és répákat az olajon kissé megpároljuk, liszttel megszórkjuk és kevergetve még néhány pillanatig a tűzön hagyjuk. 1½ liter vízzel felengedjük, sózzuk, borsozzuk. Fedő alatt puhára főzzük. Ha kihűlt, a tejszínnel turmixoljuk, citromlével kissé megsavanyítjuk. Pirított zsemlekockákkal tálaljuk.

Csöben sült póréhagyma. 2-3 szál póréhagyma, 8 szelet gépsonka, 2 dl tejföl, 1 tojás, 1 kiskanál liszt, 5 dkg vaj, só, őrölt bors, reszelt sajt. A póréhagymák haragoszöldjét levágjuk, a külső héját lehántjuk. Ujjnyi darabokra vágjuk. A vajban – kevés vizet aláöntve – fedő alatt megpároljuk. Ezután minden hagymarudacskát egy-egy gépsonka szeletbe göngyölünk és tűzálló tálban egymás mellé fektetünk. A visszamaradt póré levelet sűrűre forraljuk, és a tejjel, tojással, liszttel összekeverjük. Sózzuk, borsozzuk és a göngyölt póréhagymákra öntjük. Előmelegített sütőben 15 percig sütjük, majd a tetejét reszelt sajttal megszórkjuk. Sütőben a sajtot ráolvasztjuk.

Kegyelemmel teljes karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendő kívánok:

Stollmayer Ákosné

Karácsony az ünnep, a hagyomány, a jelkép régen és ma

A keresztény kultúrkörben karácsonykor a Megváltó, Jézus Krisztus megszületését ünnepeľjük. Krisztus tanításának korai követői még nem ünnepeľték meg ezt az eseményt, ez csak a későbbi évszázadokban terjedt el az egyház tanításával. December 25-e ősi pogány ünnep volt, a téli napfordulóé. Ilyenkor ünnepeľték a fényt, a világosságot. A keresztények átvették ezt a szokást, mint Krisztus születésének napját.

Karácsony estéje egy ünnepsorozatnak a lezárása, az adventi időszak (a „várakozás”) vége. Az ünnephez Magyarországon is számos népszokás, hiedelem, hagyomány kapcsolódik (tájegységenként változóan). A kezdetekben csak a templomokban megtartott ünnep az évszázadok során vált meghitt, családi ünnepé. Mindennek megvolt a maga jelentése, fontossága. Az ünnepet böjt előzte meg. December 24-én csak kenyeret, savanyú káposztát, húsnélküli bablevest, mákos

tésztát, gubát fogyasztottak (főleg a katolikusok). Az éjféli mise után kezdődött az igazi evés-ivás, ilyenkor főleg disznótoros ételeket ettek, valamint az ünnepnek megfelelő süteményeket. Ez hazánkban hagyományosan a diós, mákos bejgli. Szárnyast nem fogyasztottak, mert elkaparja a szerencsét (ez újévre is igaz volt). A mostanság divatosává vált ünnepi sült pulyka fogyasztását az angolszász országoktól vettük át. Napjainkig megmaradt a halas étel (halászlé, rántott hal) feltalálása. A hal is a kereszténység egyik szimbóluma, csakúgy, mint a dió és az alma (mindkettő a kised Jézusra utal), a mák (gazdagságot jelent), a méz (megédesíti az életet), a fokhagyma (megóv a betegségektől). Fontos az ünnepi asztal megterítése, amely ilyenkor mintegy oltárként szerepel. A díszes terítés mellett régen szalmát is szórtak ki, az asztal alá szerszámokat tettek, a terítón morszákat hagytak az elhunytak szellemeinek. Ezek

mind-mind az ősi világba visszanyúló rítusok továbbélései. Napjainkban az ünnep leglényegesebb pontja a feldíszített karácsonyfa alá helyezett ajándékok átadása (a fenyő az örökkévalóság szimbóluma). Néha megfelelően az ünnep igazi voltáról, amelyet igazán csak elődeink tudtak. Ilyenkor kell rendbe tenni az emberi kapcsolatokat, kibékülni. A régi öregek példaként szolgáltak abban, hogy a karácsony tényleges értékét meglássuk, amely nem az ajándékozás, hanem az együttléte, az emberi kapcsolatok kiteljesedése. Régen ezeket mutatták meg misztériumjátékkal a házról házra járó betlehemesek, akiket mindenki szívesen fogadott, és vendégelt meg. Tanulságul szolgálva arra, hogy az ember, nem mint egyén érték, hanem igazából a közösség tagjaként válik csak azzá. Egy őszinte mosoly, egy érintés, egy tekintet mindenkinek jár. Boldog karácsonyt!

Horváth Péter történész

Üzenet a madáretetőből

A fagyos éjszakák beköszöntével előkerestem a madáretetőt, hogy kitzitogatva kirakjam és kedveskedjek kerti tollas hegylakótársaimnak. Hanem üzenetet is találtam, még tavaly tél végén kapirgáltak az etető aljába a madarak kérésüket felénk, hobbietető emberek felé. Íme az üzenet.

Rendszeres etetést kérünk, minden nap kérjük az elemőzsiát. Olajos magvakat kérünk, leginkább szotyit. A dió is csemege nekünk. Almát, körtét is szeretünk, akár egyben, akár karikára vágva. Faggyút kérünk, vaját, lágysajtot. Sós szalonnát nem szabad ennünk, az árt nekünk. Kenyeret, morzsát sem.

Kérünk vizet is, amiből ihatunk és amiben fürödhünk. Ha befagyunk a természetes forrásaink, könnyen kiszáradhatunk. A gondoskodást köszönjük, majd megháláljuk. Tollas üdvözléssel és köszönettel: cinkék, vörösbegyek, zöldikék, őzapók és társaik.

Az etető aljából beolvasta:

Stefi

Örömmel hallok, olvasom, hogy némi visszhangra lelt legutóbbi cikkem, amely az „Emberi hibás kutyák” címet viselte. Volt, aki egyenesen azt javasolta, hogy indítsunk fórumot a felelős és a felelőtlen kutyatartás mibenlétéről, amibe magam, mint Kutyapostás, természetesen örömmel csatlakoznék. Csakhogy egy működő fórumhoz nemcsak egy, hanem jó néhány további „fórumozó” is szükségesletik... Mindenestre a rovat nyitva áll minden begyí kutyás előtt, ahogy eddig, úgy a jövőben is várjuk leveleiket. (Talán segít, ha megadom e-mail címemet is: szucs.gabor@szabadjfold.hu – az, mármint a Szabad Föld, a munkabelyem.)

Hát akkor nézzük, hol mindenhol követhetünk el ballépést, hogy emberi hibás kutyánk legyen.

Kell-e nekünk kutya?

Az emberi hibás kutyák nyomában. - Első rész

Kezdjük talán az első döntéssel: kell-e nekünk egyáltalán kutya?

És itt mindjárt álljunk is meg, és oszlassunk el egy sokakban élő alap-félreértést. Mert a nemkutyások - értsd: kutyához nem értők - többsége úgy gondolja: kutya csakis kertés házba való. Mi több, aztán, amikor fordul a kocka, és lakásból kertés házba költöznek, akkor meg úgy vélekednek: ha már megvan a kertés ház, akkor oda kutya kell.

Nem tudom, meséltem-e már egy régebbi ismerősömről, aki nagyhatalmú ember volt a maga idejében. Úgyhogy, amikor kertés házat kapott az államtól, a fentiek szerint rendelt magának egy kutyát is, honnan máshonnan – a rendőrségtől. A kutya másnap délután meg is érkezett, a rendőr lejelentkezett, majd a kutya szolgálatba állt a kertben. Ismerősömék meg

nyugodni tértek – immár van ház, van hozzá kutya is, mi baj történhet? Reggelig nem is történt semmi. Csak amikor a nagyhatalmú ki akart lépni a házból, hogy eljusson a kerti kapu előtt várakozó szolgálati kocsijáig, akkor történt egy kis baj. Ugyanis a kutya vérszesen viczorogva kergette vissza az embert a házba. A történet vége: újabb telefon a rendőrségre, vigyék vissza a fenévatad, mégsem kell nekik kutya...

Miközben jót mulatunk az egykorvult funkciójú esetén – amiben minden benne van, amiért utálni lehetett ezeket a kádereket: a hatalom, a pöffeszkedés, a mindenhez értés –, érdemes egy kicsit részletezni is az emberi hibák jelen esetben tapasztalható példáját. Tehát legyen mindenki számára világos, hogy nem kell minden kertés házba kutya, csak azért, mert az egy kertés

ház. És fordítva: akár minden lakásban is lehet kutyát

tartani, attól, hogy az „csak” egy lakás. A fenti példában tehát csakis a „kertés ház = kutya” képlet dolgozott a nagyhatalmú fejében, amely képletben a kutya nem egy élő és érző lény, hanem egy fegyverféleségeként szerepelt.

Holott a döntéssel akár szóba se kerüljön az otthonunk mérete – jó, finomítsunk ezen: valahol, a sor végén, persze az is szempont lehet, hogy mekkora a kívánt kutyafajta és mekkora hozzá a ház –, ám ennél lényegesen fontosabb kérdések például azok, hogy komolyan akarunk-e négylábút, hogy minden velünk élő családtag akarja-e őt, hogy tudjuk, hogy vállalásunk tízenévre szól, hogy tudjuk, hogy

mennyi napi gondot, tennivalót, kiadást veszünk a nyakunkba szőrös lakótársunk megérkezéssel. Attól félek – sokan vannak, akik mindezt nemhogy nem tudják, de fel sem mérik az új jövevénygel együtt érkező következményeket.

Már-már sztereotípiának hangzik a kutyát karácsonyra – szülinapra – követelő kisded, aki aztán néhány hét játszódás – nevezzük nevén: a kiskutya kínzása után – megunja az egészet, s a továbbiakat a szüleiére hagyja. Akik pedig egyáltalán nem akartak reggel hatkor, meg délután, meg az esti tévénézés közben sétára indulni „a döggel”, azt hitték – mert a gyereküket is nagyjából annyira ismerték, mint a kutyát –, hogy mindez nem az ő gondjuk lesz. Aztán – lett. Ilyenkor két eset lehetséges: a család felnőtt tagjai felnőnek a feladathoz, talán meg is szeretik azt a szőrös kisgyereket, és nekiállnak kutyázni, vagy pedig kidobják, jobb esetben leadják a megunt kedvencet. (Ez utóbbi szót, viccnek szántam...)

Vagyis az első hibát a „kell-e nekünk kutya?” kérdés eldöntésénél követhetjük el. És hibás döntésünk következménye egy emberi hibás kutya lesz.

További hibás döntéseinkkel a jövő hónapban találkozhatnak.

Szűcs Gábor

Fenyők...

...karácsonyfa! Ha egy szép példányra rácsodálkozunk, többnyire ez az első gondolatunk. Egy régebbi időben szokás volt gyökeres fenyőket állítani a szeretet ünnepén. No, most ezek a hajdan volt pici fácskák 30-40 év után óriásokká lettek.

Ha túl soká lakunk egy helyen, rájöhetünk, nagyon sokuk „jelfává” lett az idők folyamán. Ismerhetjük történetét. Ezeket a fenyőket az első, vagy éppen az utolsó karácsonyok emlékére ültették hajdanán. Gyakran a hegyről elköltözött, vagy sajnos elhunyt szomszédjaink emlékeit őrzik.

Itt áll például a Jutka fája, születésekor pont karácsonyra került a mostani helyére, a házuk elé. Mekkora öröm lehetett, amikor a nagyon várt unoka végre megszületett. Büszkén újságotolták a kedves nagyszülei, még a buszon is. A fa most azt meséli, a leánykát egy kirándulásra kullancs csípte meg. Agyvelőgyulladás következtében egy hét alatt el is vesztették. Alig volt tíz éves. A nagyszülők, akik imádták, rövid időn belül eltávoztak. Bánatos szülei elváltak. A családból, aki még itt maradt, elmenekült, elköltözött innen. A nénikéje meg sem állt egy tengerentúli országig.

A másik óriásfenyő egy szomszéd család utolsó, közös karácsonyára emlékezik. Egyetlen gyermekünk már felnőtt fejjel külföldre ment munkát vállalni. Ott aztán megismerkedett egy jóra való mérnökkel, hamarosan

házasság lett a dologból. Majd az unoka születésekor fogták magukat a nagyszülők és kiköltöztek ők is. A hegyi vikendházukat megtartották, ki tudja, mit hoz a jövő. Persze, lehet, nyaralni még hazajárnak majd.

Emlékezzünk most Jenő bácsira. Sajnos ő igen megjárta. Ezt is hirdeti a fenyőfája. Aranka néniel sok-sok évet töltöttek együtt. Ám ki tudja, miért hivatalosan sosem házasodtak össze. Sokan manapság is azt vallják, akik ilyen kapcsolatban élnek, minék a papír, attól nem leszünk boldogabbak. Hát tényleg nem.

Viszont "amikor eljön az idő" - ahogy Fekete István jeles írónk is említi - jó nagy meglepetések várhatnak az „ittmaradtakra”, amikor a közjegyző felolvassa a végrendeletet. Ajánlatos időben gondoskodni szeretteinkről, amikor még biztosan megvan a józan ítélőképesség. A végrendeletet hirtelen jött betegség korlátozhatja, esetleg a már előregedett, befolyásolható tulajdonost valaki megkönyörkezi. Ilyenkor a volt élettárs szedheti a sátorfáját, mert még a fedelet is elvehetik a feje felől. Esetünkben Aranka néni nevén volt minden bejegyzés a telekkönyvi lapon, sőt erélyes asszony lévén ő kezelte a pénzügyeket. A közös bankszámlához sem lehetett hozzáférni, mert a nevén volt az is. Ilyenkor aztán jelentkeznek távoli eddig sosem látott rokonok, vagy azok, akiket a végrendeletző meghatározott. Régi barát, valami szekta, bárki,

akárki. Az esetünkben az egyedülmaradt fenyőfájuk most ezeket panaszolja. Azt suttogják ágai: hihetetlen milyen megalázó helyzetek tudnak lenni.

Olyat is hallani bizonyos teljesen magára maradt kilencven felüli házaspár, amikor eltartási szerződést kötött egy pénzintézettel életjáradékot választott, hogy majd évekig (?) kiégészhessék a havi nyugdíjukat. Senki sem figyelmeztette őket a döntés furcsaságára. Van emlékező fenyőfájuk - mondanunk sem kell.

Azt tartják, amíg valaki emleget minket, tehát nem felejtnek el, addig tovább élhet az ember. A fenyők csak mesélni próbáltak.

Mi pedig levonhatjuk a tanulságokat. Noshát, most ennek áldoztunk a közelgő szeretet ünnepén. Persze amikor fenyőt állítunk majd, barátságos hangulatban szeretteink körében, nem ezek az esetek motiválnak bennünket. Ez így a természetes. "Másról szól ez a dal!"

Ám egyfajta ajándék lehet az is, hogy felhívhatjuk a figyelmet, hol vannak az élet nem kívánt buktatói.

Reméljük a mi fenyőfáink, amíg csak itt állnak a Hegyen, karácsonyi fényfüzérekkel csillogva hirdetik majd ránk emlékezve: okosan, gondoskodva, szeretetben éltünk.

Kívánjunk egymásnak békés, boldog, áldott ünnepeket sok-sok szeretettel:

W. Grass

Látogatás a Futura élményközpontban

A mosonmagyaróvári Futura élményközpontban tettünk látogatást a 8. és 5. osztállyal. A központ jelmondata: Átélni, kutatni, játszani. A program szervezésekor beterveztünk egy sétát a város központjába, ha túl hamar végeznénk. Erre nem került sor. Több mint 4 órán keresztül olyan mennyiségű élmény zúdult ránk, hogy befogadni alig bírtuk. A 300 éves egykori gabonarakár épületében négy szinten várnak minket az eredeti vén gerendák között négy kosárlabda pályányi területen a látnivalók. A szervezők felvezettek minket a 4. emeletre a tűz szintjére.

Itt két részre szakadtunk. Az egyik csoport a felfűjt gömb alakú sátorban körbe hanyatt feküdt, s bámulta szájátva az " eget". Megelevenedett előttünk minden, ami éjjel látható, s szabad szemmel nem látható az égen. A másik csapat a legfelső szinttel ismerkedett. Varázslatos tükörszoba, fényérzékeny szobafal, látványos lebegés, célba lövés lézerfegyverrel, kézlenyomat vasszögekkel, találkozás az űrhajóssal, részvétel a holdra szállásnál, áramfejlesztése a vasúti modell működtetéséhez, lézer irányítása tükrökkel a megfelelő helyre. Egyensúly, gondolkodás, gyorsaság tesztelése gépekkel. Kipróbáltuk a szögcsigolyát, s a földrengést szimuláló karosszéket. Közös összefogással megépítettük a boltíves hidat, mely a mi súlyunkat is kibírta. A testsúlyunkkal billegtetett labirintusból kiveztünk a golyót. Különböző szinteken a játékok közben figyelemmel kísértük a dél-amerikai levélvágó hangyák életét, melyeknek csőben húzódo járata minden felé elágazott.

Lejebb haladva elértük a levegő szintjét. Az óriás zongorára csak zoknival lehetett rálépni. Volt, hogy egyszerre hárman is zenéltek rajta. A mélység fölött átívelő mozgó hídon csak hevederrel lehetett hősiködni. Lebegett előttünk a labda, pumpával varázsoltunk levegőt a távoli lufiba, helyükre tettük a kitörő vulkán részeit, érceit. Működésbe hoztuk a versenyautókat a terepasztalon a szobabiciklik tekerésével. Aki gyorsabban tekert, annak a versenyautója is gyorsabban haladt. Óriási havasi kúrtókat szólaltattunk meg. Kipróbáltuk, hogy milyen lehet mozogni a Hold felszínén.

Ezután jutottunk a föld szintjére. Gátakat építettünk a patakban. Domborzati formákat alakítottunk ki terepasztalon, melyen minden módosításkor rögtön megjelentek a megfelelő színek, s magassági vonalak. Másodpercek alatt tengerek helyén vulkánokat alakítottunk ki, majd folyókat. Zenéltünk üvegekkel, majd megnéztük a látványos fizikai kísérletek előadást. Utána Tesla tűzgömbjében gyönyörködtünk. Készítettünk kötélpályát, dolgoztunk interaktív táblánál, átkeltünk a mocsáron, helyére tettük a táplálékláncot, majd embermagasságú házat építettünk ajtókkal, ablakokkal színes gumitéglákból. Tépőzárás ruhákba bújva a falon maradtunk.

Lejutottunk a földszintre, a víz szintjére. Koncentrált felsugárral mozgattunk labdát felé, majd labdát lebegettünk vele. Vizeket irányítottunk, gátakat emeltünk. Vízimalom fogaskerekeit hoztuk mozgásba. Tengeraltjáróval a mélybe merültünk. A bátrabbak beültek az 5D moziba, s egy ki-

sebb csapat kipróbálta a pánikszobát, melyben egy örült professzor titkait kellett megfejteni a kiszabdalás érdekében. Ez a hely mindenben megfelel annak a pedagógiai elvárásnak, hogy legyen él-

mény a gyerek számára a tanulás. Jelenleg az országban egyedülálló ez a vállalkozás, melyben nagyon sok a barátságot, közösséget erősítő játékos tanulási lehetőség.

Szirtes Csaba

A legjobb kirándulás

November 20-án elment az egész osztály a mosonmagyaróvári Futurába.

Fél nyolckor indultunk egy nagy busszal. Kb. két óras volt az út.

Mikor megérkeztünk, bementünk egy nagy, fehér épületbe. Ott mindenki kapott narancssárga karszalagot, és felmentünk a legfelső emeletre. Volt ott egy idegenvezető, aki mindent megmutatott, hogy mit hogyan kell használni, csak azután próbáltunk ki mindent. Volt egy kicsi tükörszoba, egy olyan tükör, amit ha átléptél és felemelted az egyik lábadat, úgy néztek ki, mintha repül-

nél. Olyan csengők is voltak, amikkel dallamot lehetett játszani.

Egy besötétített helyen a fénnyel játszottunk. Világított három lámpa, mindegyik más színű volt, és hogyha előtte mozogsz, az árnyékok mindig más színű lesz. Vagy egy fal elé állsz egy pózban, valaki fölkapcsolja a villanyt, egy kis idő múlva lekapcsolja, és ott marad az árnyékok a falon. Az emelet közepén volt egy nagyon kicsi szoba, amiben csak egy asztal volt megterítve. Hátról be lehetett bújni, és aki előlről nézte, azt látta, hogy a te fejed van a tányéron.

Egy kis idővel később elvittek minket egy előadásra, ami a bolygókról szólt. Majd mentünk a következő szintre. Itt is nagyon érdekes dolgokat láttunk. Volt két olyan gép, amelyek villámokat szórtak. Ott volt még egy óriás zongora is, aminek a billentyűin lehetett lépkedni.

Megint mentünk egy előadásra, amin a régi játékokat mutatták be. A következő szinten is nagyon jó dolgok voltak. Volt fakirágy, xilofon, építőköcka, érintőképernyős környezetudatos játék, mindenféle értékes kőzet és még sok más játék.

Az utolsó szinten csupa vizes játékok voltak. Volt egy vizes asztal, amin mindenhol csúszdákat, lefolyókat láttunk és lehetett állítani is őket. Lehetett gátakat építeni, vízzel zenélni. A kedvencem az a játék volt, amelyik úgy nézett ki, hogy egy asztalon volt egy kupac homok és olyan képet vetítettek rá, mintha domborzati kép lett volna. Ahogy formáltad a homokot, úgy változott a kép. Olyan sok látnivaló volt még, hogy azt le se tudnám írni. Igaz, hogy én már jártam itt, de akkor is jó volt.

*Szaka Fruzsina
5. osztályos tanuló*

Újlak III. téglagyár

Drasche Téglyagyár

A Külső-Bécsi út jobb oldalán terült el a Törökkő-dűlő, a Bécsi útra merőleges, hosszú, keskeny szántóföldi parcellákkal. Ezen a területen - ma Bécsi út 343. sz. alatt, - 1893-ban alakult meg a „Budapesti Téglá és Mészégető Gyár Rt.” téglá, és más agyagárak gyártására. Az új társaság feldolgozó-présházat, négy Hoffmann-kemencét és szárítószíneket építve, nagyvonalú gyártelepítésbe kezdett. A Bécsi út bal oldalán munkáslakótelepet építettek. Föntebb, a domb magasabb részén volt a bánya, ahonnan az út fölött átvezetett csillepályán szállították az agyagot a gyárba, gépi és kézi feldolgozásra. Az ürömi vasútállomás térségében mészégetőt is vettek.

A vállalkozás jól indult, de a millennium utáni évek építőipari pangása az egész téglaiipart nehéz helyzetbe hozta.

1910-ben belépett a társaságba a Délvidéki eredetű Muschong-család és munkatársai, kik átvették a vállalat irányítását. Ugyanekkor jelent meg Budapestten a szomszédos Victoria téglagyárat megvásárló, a Muschongékkal rokoni kapcsolatban álló Bohn család is.

Az új vezetés fellendülést hozott a gyárnak, és a következő években megkezdtek a cserépgyártást is. A világháború alatt beállt pangás következtében a vállalatot beolvasztották az 1869-ben alapított „Kőbányai Gőztéglagyár Társulat Pesten Rt.-” nevű cégbe, melynek kedvező volt a cserépiacra való megjelenés lehetősége. Ettől kezdve a kettős telephelyű, kőbányai-óbudai cég vezetését átvették a Muschong család tagjai és munkatársaik. 1922-ben épült ki az iparvágány az óbudai vasútállomástól a telepig.

A KGTP Maglodi úti telepe szomszédos volt a Kőszénbánya 's Téglyagyár Társulat Pesten Rt. – KTTT, közismerten „a Drasche” – telepével. A két kőbányai gyár bányagödrei már összeértek az akkor még megvolt Gránátos út két oldalán. A KTTT végül 1926-ban, – a Pengő bevezetésének évében, – magába olvasztotta a szomszédos KGTP üzemet, és vele természetesen annak óbudai telepét is. Így nyerte az óbudai gyár a kőzismert „Drasche” nevet, amely név hivatalosan máris 1868 óta nem létezett. A KTTT részvényeinek többségét ekkor már bankok birtokolták, így a

Muschong család kisebbségbe szorult, és kikerült a Rt. vezetéséből.

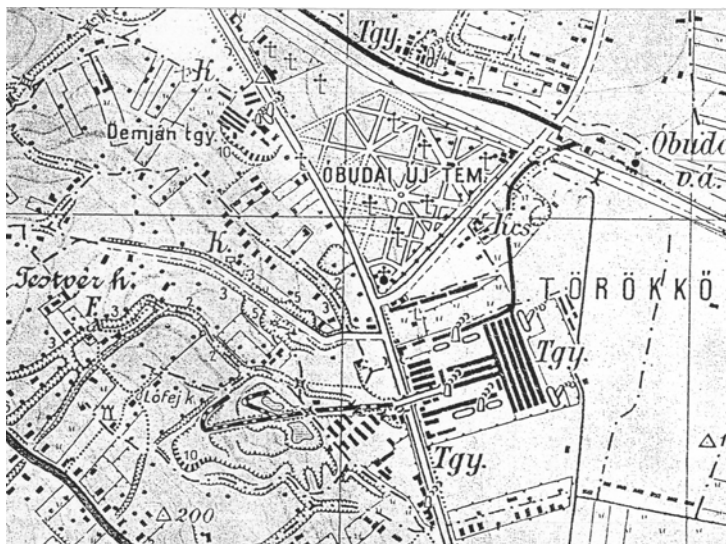
Az óbudai gyárban többféle téglá és cserépipari terméket készítettek. Az 1930-as években új igény jelent meg a hő- és hangszigetelő anyagok iránt. E célból az óbudai telepen új üzem létesült, mely később a Thermalit nevű hőszigetelő anyagot gyártotta.

A gyárat 1948-ban államosították, ez után néhány évig „Bécsi úti Téglyagyár” volt a neve, majd a Budai Téglá- és Cserépipari Vállalat III. sz. gyáregysége lett.

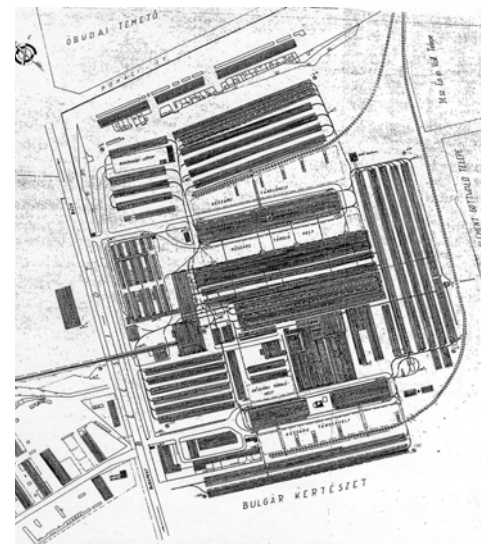
A gyár 1985-ig termelt, majd a kemencéket és a gyári épületek túlnyomó részét lebontották. A rendszerváltást követően építőipari kereskedelmi egységek, fatelepek és egyéb szolgáltató egységek alakultak ki. A bérleti szerződések meg nem hosszabbítása újabb nagyarányú építkezések árnyékát vetíti előre.

A Bécsi úttól nyugatra a bánya a Jablonka úti felé terjeszkedve egyre nagyobb lett. A gyár leállítását követően a bánya hatalmas területét kommunális hulladékkal töltötték fel, és földdel letakarva viszonylag csökkentették a táj hatalmas sebét. A Bécsi út melletti területen valósult meg a TESCO áruház, az Autoszalón, de más kereskedelmi létesítmények is születtek.

Kádár József

Drasche Téglyagyár és bánya helyszínrajza 1937-ben.

EM. Budai Téglá- és Cserépipari Vállalat gyára 1965-ben

Esti Kornél utca

2014-ben indult civil kezdeményezés, hogy Budapestten nevezzenek el egy közterületet Esti Kornélról, az idén 130 éves Kosztolányi Dezső halhatatlan alakjáról. A kezdeményezők szerint Esti Kornél nem csak egy kultúr-történeti fogalom, hanem a pesti ember archetípusának tökéletes megformálója, így különösen megérdemli, hogy budapesti utcátábla viselje nevét. A kezdeményezés támogatásáról a kerület képviselő-testülete 2014 júniusában döntött, a budapesti közterület-elnevezésekben

illetékes fővárosi közgyűlés pedig idén januárban szavazta meg, hogy a Máramaros útról, a buszvégállomás mögött nyíló, eddig névtelen zsákutca Esti Kornél nevével vegye fel. Esti Kornél Kosztolányi számos novellájának főhőse. Két elbeszélés-füzér jelent meg Estiről: az Esti Kornél címmel önálló kötetként kiadott, 18 egységből álló mű 1933-ban, és a Tengersizem című kötetben helyet kapó, Esti Kornél kalandjai című 17 elbeszélés tartalmaz ciklus 1936-ban.

Hogy kicsoda Esti Kornél,

az az első fejezetből derül ki. Kosztolányi másik énjét fedezhetjük fel benne, aki az író elfojtott vágyait testesíti meg. Barátságuk fiatal korukra nyúlik vissza, amikor még elválaszthatatlan ellentétei voltak egymásnak. Esti Kornél sajátosan összetett jellem: egyszerre komisz, léha, szeleburdi, züllött és ugyanakkor a legnemesebb emberi érzések is ott rejtőznek benne. Tréfából bárkiben képes kárt tenni, de a szenvedők iránt részvétet táplál, s a bajban mindig segítségükre siet.

Az újonnan elnevezett utca tábláit az Esti Kornél zenekar tagjai helyezték ki.

(forrás: www.obuda.hu)

Iskolai hírek

Novemberben is nagy lendülettel rúgták a labdát 4. és 6. évfolyamosaink a kerületi kupa őszi fordulójában. Küzdelmeiket a tavasszal folytatják.

Rajzpályázatot hirdetett intézményünk Az állatok világnapja alkalmából. Vajgel Maja (6. a) I. helyezést ért el, Ferenczi Márton (6.a) pedig a közönségdíjat nyerte el.

Az országos Bolyai anyanyelvi csapatversenyben a 4. b osztályos Kiss Emma, Kostyán Viola, Kuczyn Anna és Palotás Rebeka 8. helyen végzett 58 csoport között.

A 6.a csapata negyven résztvevő között indult, az 5. helyen végzett Pintér Boldizsár, Nagy Villő, Zsolnai Domonkos és Vajgel Maja.

7.-eseink, Cseh Janka, Rubint Blanka, Molnár Martin és Kádár Margit a tizenhét csapatos mezőnyben a II. helyen végzett.

5.-eseink, Keményffy Aletta, Borbára Délia, Szaka Fruzsina és Csontos Lili az 5., 8.-aink a 11. helyet szerezték meg.

Bolyai matematika csapatversenyben a 4.a-s Horváth Ákos, Kincses Ambrus, Markovics Áron és Jármai Roland hetvenöt csoport közül lett a 4., míg a 4.b-s Markovics Benjamin, Kádár Gergely, Szabó Konrád László és Mihálszki Móric az 5. helyet szerezte meg.

AZ Amfiteátrum kupa matematika versenyen Dringó Ákos 13. lett a 71 versenyző között. Burányi Boglárka a kerületi széppolvasó versenyen 10. helyen végzett a 40 fős mezőnyben.

Az Óbudai Kulturális Központ meghívására néptánc és népdal bemutatón vettek részt 5.-eseink. Különböző tájegységek népi hangszereivel, népviseletével ismerkedtek, majd táncház zárta a programot. A rendezvény az

azóta elhunyt Kobzos Kiss Tamás Liszt-díjas előadóművész értékközvetítő munkásságának nagyszerű eleme volt.

Magyar nyelv napjáról hagyományainknak megfelelően, játékos, együttműködésre épülő csoportversennyel emlékeztünk meg. 32 gyermek, 5 csoportban versenyzett. Szóbeli és írásbeli feladatok váltakoztak, amelyek során nem csak ismereteiket bővíthették, de gyakorolhattak is, és közben vidáman töltötték idejüket az iskola falai körül. Ez alkalommal Keményffy Aletta, Szarka Zsombor, Alekszeev Iván, Szilágyi Réka, Kádár Margit és Zsolnai Domos csapata bizonyult a legügyesebbnek.

A mosonmagyaróvári Futura Élményköz-

pontban játékos tanulással töltötték napjukat az 5. és 8. évfolyamos diákjaink.

Aranypena meseíró versenyt szerveztünk tanulóinknak. Alsósok és felsősök egyaránt örömmel nyújtottak be pályaműveket.

A 2.b-be járó úszópalántáink nagy sikereket értek el a kerületi diákolimpián: Dominiák Marcell az 50 m-es hát- és mellúszásban is egyéni kerületi bajnok lett, míg Várnagy Dalma hátton elsőként, gyorsúszásban pedig másodikként ért célba.

Szép, tavaszi időjárással kísért novemberi programsorozatunkat népdaléneklő versenyen fejeztük be a Magyar dal napján.

Kádár Eszter

Kecske az iskolában?!

November 11-én szabadtéri környezetismeret órája volt az iskola negyedik osztályos tanulóinak. Ginovszky Csaba és Zerind nevű kecskéje látogatott el hozzánk, és játékos formában mutatta be a gyerekeknek az állattartó életmódot.

A tanulók megismerkedhettek a pásztorok feladataival, valamint eszközeivel (például a botkészítés fortelyaival, a féltető használatával, a tűzcsiholással, az anyaállat és a kicsinyének kö-

zös faragvánnyal való jelölésével). Közösen eljártak a pásztorok életének egy napját. Csaba felfogadta őket kecskepásztorok, a gazdasszony pedig a kis bojtároknak bízta a „nyáját”. A rovásfán közösen feljegyezték az állatok számát és a nap végi elszámolásnál a kecske jóltartásáért mindenki megkapta a maga bérét.

Munkájuk végeztével jelképesen bográcsban főtt ételt, és Márton nap alkalmából megkóstolták az újbort. Miután mindenki jóllakott, tilinkószóra víg botos táncot jártak. Végül ki-ki próbára tehetette ügyességét, patkódobó versenyt tartottak, kampós bottal kolompot akasztottak le faágról a kolompszó megszólaltatása nélkül.

Zerind nagyon kedvesen fogadta a sok érdeklődő gyereket, örült a jó falatoknak és a sok támogatásnak.

*Paczólt Anikó
és Paitz Rita*

Teddy Maci kórháza

Egy érdekes programra plüssállatot kellett hozni. Kezdő doktor nénik jöttek osztályunkba. Rengeteg új dolgot mutattak nekünk. Kipróbálhattuk a vérnyomásmérőt, szetoszkópot és még sok más. Nekem az tetszett a legjobban, amikor bemutatták a reflexkalapácsot, s nagyot lendült a lábam. Legközelebb már nem fogok annyira izgulni az orvosi vizsgálatok előtt.

*Solti Zsófia
3. osztályos tanuló*

AZ EGYESÜLET HÍREI

„Egynek minden nehéz,
sokaknak
semmi sem lehetetlen”

Búcsú

Szomorú alkalom készlet ben-
nünket arra, hogy tollat ragadjunk.

Szeretett sporttársunk, Reimann
Katika örökre eltávozott körünkől,
Ő már az angyalokkal bridzsel.

Mindannyiunknak hiányzik
kedves szava, nevetése, viccei,
örökös jókedve, derüje.

Az alábbi költeménnyel emléke-
zünk Katikánkra:

Mary Elisabeth Frye:

Vigasztaló vers

*Nem jössz sírva síromig,
nem fekszem itt, nem alszom itt.
Ezer fűvő szélben lakom.
Gyémánt vagyok fénylő havon.
Érő kalászon nyári napfény.
Szelíd esőcske őszi estén.
Ott vagyok a reggeli csendben.
A könnycsepegni sírsíkján.
Fejed fölött körző madár.
Csillagfény sötét éjszakán.
Nyíló virág szirma vagyok.
Néha csendben nálad lakom.
A daloló madár vagyok.
S minden neked kedves dolog...
Sírónál sírva meg ne állj!
Nem vagyok ott, nincs is balál.*

Búcsúztatása és temetése 2016.
április 5-én lesz az Óbudai Temető
szóróparcellájában.

M.és Á.

XV. Dezső halála

Disznótör a Táborhegyi Népházban 2016. január 23-án, szombaton, 7.00 órától

Jövő év januárjában tizenötödik alkalommal tar-
tunk disznótort. Reggel hétkor kezdünk. Aki részt
kíván venni a munkában, az kötényt, és éles kést
hozzon magával! A résztvevők - a hagyományhoz
igazodóan - reggel pálinkával kezdik a napot, majd
a hízott disznó leeresztett vérért pirított hagymán
megsütik, és friss kenyérré kenve elfogyasztják.
Utána kezdődik a pörzsölés, majd a további munka.
Az ebéd toros káposzta. A délután a hurka-kolbász
töltésével telik. Este hatig, a vacsora kezdetéig elké-
szül minden.

Hat órákor jellegzetes disznótörös vacsora lesz, a

sült hurka, sült kolbász, hagymás burgonya, vidám
hangulatban.

Résztvételi jegyek kaphatók január 11-től a
Táborhegyi Népházban, valamint az Erdőalja úti és a
Domoszló útjai ABC áruházakban. A délelőtti prog-
ram ára finomságokkal, toroskáposzta ebéddel
1500.- Ft. A vacsora ára szintén 1500 Ft. A gyerekek
10 éves korig mindkét alkalommal 700.-Ft áron vehet-
nek részt. A résztvevők - ha marad - hurkát, kolbászt
vihetnek önköltségi áron.

Mindenkit szeretettel vár

az Egyesület Vezetősége

*Az Óbudai Kamarazenekar idén is megtartotta őszi koncertjét a
Táborhegyi Népházban, Gazda Péter vezényletével. A főleg klasszikusokat
játszó zenekar most egy új, romantikus hangvételű darabot, Edward Edgár
brit zeneszerző szerenádját adta elő nagy sikerrel.*

Állandó programok a Táborhegyi Népházban

1037 Budapest, Toronya u. 33.

Hatha Jóga - Balázs E.	h.	18.15-19.45
Lelki Egészség-örző Klub	k. páros	19.00-21.00
Mozgásfejlesztő kreatív tánc és balett (kicsiknek)	k.	16.30-17.15
Jazz és modern tánc (nagyoknak)	k., cs.	17.15-18.15
Kínai gerinctorna	k.	18.00-19.30
	cs.	9.00-10.30
Átmozgató - frissítő női torna	k., cs.	18.15-19.15
Átmozgató - erősítő férfi torna	k., cs.	19.30-20.30
Bridzs klub	sz.	18.00-22.00
Pilates torna - Tenki T.	sz., p.	8.00-10.00
Mesefoglalkozás	p.	17.00-18.00
Latin steps (zumba)	szo.	9:00-10:00
Kezdő társastánc	szo.	10:00-11:30
Hastánc	vas.	18.00-19.00

Átmozgató - frissítő női torna
Átmozgató - erősítő férfi torna
Bridzs klub
Pilates torna - Tenki T.
Mesefoglalkozás
Latin steps (zumba)
Kezdő társastánc
Hastánc

Egyesületi iroda nyitva tartása: szerdán 17.00-19.00 h-ig, a hét többi napján
előre egyeztetett időpontban, tel.: 404 5380. Gondnok: Gáspár Aranka, tel.: 30-899
5320. Bejárat a Népház udvaráról.

Mikóné Ormos Márta

Lent és Fent

*Szálat szállba, elsőt hátra.
Fonal perdül, szövet készül*

*Szorgos kezek ügyeskednek
Éles szemek elmerengnek.*

*Faliszőnyeg úgy jön létre,
Mint az élet szövedéke.*

*Sorsunk – mondják –,
párák fonják.
Szövögetik életbosszúig.*

*Sorsok szála hat egymásra,
Védi, óvja, vagy gátolja.*

*Így alkotják ősi párák
Sok fonal-lét szép szövetét.*

*Világunkra jól vigyáznak,
Dsi rendet megőriznek.*

*Lent úgy, mint fent, sorban,
szépen,
Fonal rendben szövetté lesz.*

*Értő kezek nem pihennek
Faliszőnyeg valová lesz.*

KÉPVISELŐINK FOGADÓÓRÁI:

Rác Andrea 8.vk. minden hónap
második csütörtökén 17.00-18.00 h
- Táborhegyi Népházban. Telefon:
20-200 0017

Farkas Balázs 4.vk. minden hó-
nap első csütörtök 16.00-18.00 h -
Árpád Gimnáziumban. Telefon:
20-461 2438

Stollmayer Ákos 5.vk. minden
hónap első hétfő 18.00-19.00 h
között II. Rákóczi F. Ált. Iskola,
Erdőalja út 5. Telefon: 367 8791

APRÓHIRDETÉSEK

- Angol, német és magyar tanítás, tolmá-
csolás és korrepetálás a Testvérhegyen
diplomás tanárnőnél. Külföldieknek
ügyintézés magyarul. Tel: 20-375 8877
- Angol tanítás, korrepetálás a
Testvérhegyen diplomás tanárnőnél.
Tel.:20-213 1738.
- Kézi és gépi pedikűr a Hegyen! Kérésre
házhoz is megyek! Tel.: 20-243 3154
- Bútorclinika a hegyen! Mindenféle bútor
javítása, felújítása, antik és stílbútorok
szakszertű restaurálása! Tel: 388 2464
vagy 30-754 3188

ÓHEGY-HÍREK

HAVILAP (MKM 226.674/1998)

Kiadja: Óbuda-Hegyvidékiek Egyesülete,
1037 Bp., Toronya u. 33.
Telefon: 30-230 6994

E-mail: egyesulet@ohegy.hu, web: www.
ohegy.hu

Felölös kiadó: Felcsúti László elnök.
Szerkesztő: Mikes Kriszta, Varga Szabolcs.
Hirdetésfelvétel:

Óhegy Egyesület. Tel.: 70-325 3416

Előkészítés: Petit Typo Bt.

Nyomás: Granatalma O.Sz.Sz.

Megjelenik: 3000 példányban

HEGYVIDÉKIEK INGATLANIRODÁJA

Építési telkek, családi házak, újépítésű és használt lakások értékesítése és bérbeadása

ÓBUDALUX INGATLANIRODA

E-mail: obudalux@oi.hu

Forster Judit
irodavezető-építész

TESTVÉRHEGY,
TÁBORHEGY,
REMETEHEGY,
MÁTYÁSHEGY

150 aktuális ingatlant
kereső ügyfél,
300 eladó vagy
kiadó ingatlan ajánlat

1037 Budapest,
Erdőalja út 46.

Hívjon bizalommal!

30-696-696-9, 1-242-1096

www.obudalux.hu, www.obudaihegyvidek.hu

SÁGI MAGDI INGATLANIRODÁJA

Óbuda - Hegyvidéki ingatlanok
értékesítése, bérbeadása

Sági Magdolna irodavezető
1037 Bp., Hegyláb u. 5.
Mobil: 30-378 5113, tel./fax: 388 5919
E-mail: sagimagdi1@gmail.com
www.sagimagdiingatlan.com

**Önnek is előírták
a kéményseprők
a kémlelőnyílásos
égéstermék elvezető
könyök beépítését?**

Hegyi vállalkozó kedvezménnyel megteszi Önnek.

Várom hívását: 30/940 0269 vagy 368 6084

Benned van a ritmus!

Társastánc indul a Táborhegyi Népházban

Első alkalom: 2015.12.12. szombat

Szeretettel várok mindenkit, aki a tánc lépések elsajátítása mellett kapcsolódásra, szórakozásra vágyik. A "tananyag" játszva és könnyedén elsajátítható. A mambótól egészen a cha-cha-ig, az angolkeringőn át, a tangóig számos népszerű táncstílussal ismerkedünk meg, amelyeket akár a régi idők zenéjére, vagy a mai dallamokra is táncolhatunk. A társastánc

tehát egy gyűjtőfogalom, mely számos stílust, latin vagy standard táncot foglal magába.

A társastánc tanfolyam mellett, külön hölgyeknek szóló latin táncórákat is tartok, Latin Steps néven.

A jelentkezés folyamatos! Latin steps (zumba) tánc lépések szombaton 9:00-10:00-ig sajátíthatók el, a kezdő társastánc tanfolyam szintén szombaton 10:00-11:30-ig. Az első alkalom: 2016.01.09-én, szombaton lesz. További információk kaphatók a 36-20-232 0519 telefonszámon, jelentkezni pedig a melindance86@gmail.com e-mail címen lehet.

*Molnár Melinda Antónia
Versenytáncos tánc tanár,
zumba-oktató és koreográfus.*

Pizza Paradicsom

**NON-STOP
ETTEREM**

A nap 24 órájában teljes étel-ital kínálat várja Önt
„2009-2011 Óbuda Legjobb Vendéglátó helye”
cím birtokosa

**A már megszokott ételeink mellett
akcióink alkalmával számos
új finomságot kínálunk!
Házhozszállítás esetén bővebb
választékkal, hetente több alkalommal
20-25%-os kedvezményekkel,
ajándékokkal és 100%-os
ételgaranciával kedveskedünk
régli és leendő vendégeinknek!**

**Asztalfoglalás: 439-19-88
Házhozszállítás: 430-10-10
Online rendelés: www.pizzaparadicsom.hu**